

undantag för lokalen Timsfors, därifrån exemplaren insamlats av skogsmästare K. ECKERGREN.

Österkorsberga i oktober 1928.

C. B. Gaunitz.

***Chrysomela geminata* PAYK. — *Systemocerus caraboides* L.**

Dessa båda arter anföras i litteratur som mer eller mindre sällsynta i vårt land. Denna uppgift förefaller mig missvisande — arterna äro troligen i hela området söder om Mälaren mer eller mindre allmänna. Med säkerhet gäller detta i varje fall för Småland.

Chrysomela geminata PAYK.

Denna art kan ju av en hel del samlare ha blivit förbisedd. Den förekommer ofta tillsammans med den till ledsamhet allmänna arten *varians* SCHALL., och först vid massinsamlande av exemplar och noggrannare undersökning kan artförekomsten konstateras.

Jag har funnit *geminata* i följande socknar.

Småland: Ryssby, Krb. l. täml. allm., Målaskog, Tutaryd = Ljungbytrakten.	
Gårdsby täml. allm.	= Växjötrakten.
Myresjö allm. Korsberga, Nye	= Vetlandatrakten.
Hultsjö täml. allm.	= Sävsjötrakten.
Eksjö täml. allm.	= Eksjötrakten.

I samlingar från Kalmar län har jag sett arten ofta företedd, ej sällan namnad som *varians*. Då den således insamlats som den allmänna *varians* och ändock medkommit i det fåtaliga exemplarmaterialet, tyder det otvivelaktigt på att arten är rätt allmän därstädes.

Skåne: Båstad täml. allmän.

Södermanland: Stockholm kring Drevviken.

Västergötland: Skövde synnerligen allmän (1928).

Till jämförelse kan nämnas, att i trakterna från staden och söderut ända till Skultorp (c:a 6 km. söder Skövde) och från Våmb till Öhm norra (c:a 5 km.) arten förekom på praktiskt taget alla *Hyperici*-lokaler, ofta i hundratals exemplar, under det att den eljes så vanliga *varians* stod att uppbringa på blott ett fåtal platser och alltid i ett fåtal exemplar. En så sällsynt art som *sanguinolenta* L. anträffades allmännare än *varians*. Låt vara att Skövdefallet är exceptionellt — kvar står, att i alla av mig genomsökta trakter *geminata* visat sig lätt att uppbringa, ofta massvis.

Systemocerus caraboides L. Denna art kan givetvis icke förväxlas med någon annan art, så stor och karaktäristisk som den är. Möjligen har den istället i någon mån förbigåtts, då den synes vara mycket lokalt knuten till vattendrag. Den förekommer sålunda ofta talrikt vid sjö- och bäckstränder under stockar och i strandavlagringar av vassrör o. dyl. förutom vanlig förekomst å buskar och blommor, medan den i

närliggande backar, ängs- och hedmark oftast är mycket sällsynt. Jag har funnit arten i följande socknar:

Småland: Ryssby Krb. 1. allmän, Målaskog allmän, Tutaryd allmän = Ljungbytrakten.
 Gårdsby täml. allm. = Växjötrakten.
 Myresjö lok. mycket allm., Lemnhult, } = Vetlandatrakten.
 Nye, Ö:Korsberga allmän }
 Eksjö täml. allm. = Eksjötrakten.
 Fliseryd = Mönsteråstrakten.

Östergötland: Borensberg allmän, Vreta Kloster. = Borentrakten.

Södermanland: Stockholm vid Drevviken täml. allmän.

Fyndorterna Skövde, Fliseryd och Båstad ha besökts vid endast ett enda tillfälle, därav Skövde dock under en sammanhängande tidsperiod av sex veckor.

Av ovan anförda anser jag mig kunna påstå, att de båda arterna äro att betrakta som relativt vanliga och under inga förhållanden kunna anses vara några sällsyntheter.

Österkorsberga i oktober 1928.

C. B. Gaunitz.

Lappfolkets fruktade skadegörare. I litteraturen, bl. a. i Svenska Insekter av A. TULLGREN & E. WAHLGREN, utpekas lapska kackerlackan *Ectobia lapponica* L. som skadegörare hos kåtornas folk. Sv. Insekter anför sid. 65 följande: »i Lappland förekommer den även i lapparnas visthus, där den förstör livsmedel, hudar m. m.».

I första hand kan man konstatera, att ovannämnda insekt förekommer synnerligen allmänt över hela landet. Trots detta är den icke känd som skadeinsekt, i varje fall ej på inomhusförråd, från södra och mellersta Sverige. Ej ens i Norrland, ja, ej heller i Lapplands skogsbygder, vare sig bland den bofasta svenskbefolkningen eller hos skogslapparna, är *Ectobia* känd som skadedjur. Den uppträder där liksom för övrigt i landet huvudsakligen i det fria. Redan detta, att en över hela landet allmänt förekommande insekt skall lokalt i fjälltrakterna helt ändra levnadsvanor, låter misstänkt.

Vid besök hos fjälllapparna i Sorsele socken, närmare bestämt i trakterna kring Ammarnäs och Tjulträsk byar, togs spörsmålet upp. Det visade sig, att fjällfolket mycket väl kände till och rätt mycket fruktade en insekt, som härjade i förråden i kåta och stabur (visthusboden). Denna insekt kallades för »hengsta». Det är ju utmärkande för naturfolk, att om de överhuvud ha namn på djur och växter, som icke, vare sig på gott eller ont, ingå i deras naturahushållning, så är det kollektivnamn, men även den obetydligaste växt eller djur, som vidrör deras hushållning, får synnerligen karaktäristiska namn. Folket lämnade också en god beskrivning på hengsta, vilket dock ej hindrade, att man med